

Een reis door tijd en ruimte

'Far East Revisited' is een op papier spannende combinatie van jazzgeschiedenis en multiculturele muzikale elementen. Het samenspel van twee toonaangevende formaties uit verschillende genres is een potentiële bron van muzikale wrijvingen, maar tijdens het optreden wordt duidelijk dat de musici elkaar vooral complementeren.

Zo heeft het trio van Maarten Ornstein (tenorsax), Tony Overwater (contrabas) en Wim Kegel weliswaar ritmisch de overhand, qua klankkleur sluit hun spel mooi aan bij dat van het rietkwintet.

Het programma is opgebouwd rond stukken van het album 'Far East Suite' (1966), een verzameling indrukken van een tournee van Duke Ellingtons orkest door het Midden-Oosten en Centraal-Azië. Die arrangeerde altsaxofonist Raaf Hekkema opnieuw voor deze achtmansbezetting. Voor Ellington typische klankkleuren en fraseringen zijn meestal goed bewaard gebleven in de vijf stukken van het album.

De bekende precisie van het kwintet zorgt voor mooie momenten, vooral bij de hoger gestemde instrumenten, de hobo, de klarinet en de altsax.

Concert: Calefax & Jungle Boldie, 'Far East Revisited'. Gezien: 25/1, Aalmarktzaal, Leiden

Deze zijn dan ook nauwelijks versterkt. De lagere instrumenten zijn dat wel, maar desondanks klinken basklarinet, fagot en tenorsax van Ornstein nogal hol in de hoge zaal.

Naast de Ellington-stukken worden drie composities van Overwater gespeeld die zich onderscheiden door een goede versmelting van het jazzharmonieën en Midden-Oosterse toonreeksen en ritmische patronen. De Japanse elementen van de 'Far East Suite' ontbreken trouwens in het programma, zodat de titel je op het verkeerde been zet.

Ornstein klinkt vooral in de eerste set wat mat, minder dynamisch dan we van hem gewend zijn. Het hoogtepunt van het optreden voor de pauze is een alleen door Calefax gespeelde versie van 'God Bless the Child', vooral door het fraai vervlechte samenspel van de hoge instrumenten.

Er zijn ook stukken van de Libanese violist Claude Chalhoub en van de Syrische klarinettist Kinan Azmeh opgenomen. De tweede set begint sterk

met Chiel Meijerings 'Arabazz', waarin de kwaliteiten van de instrumentalisten mooi toegepast worden. Een ander veelkleurig stuk is het ritmisch krachtige 'Oeroemtstj' van Michiel Braam, kennelijk verwijzend naar het drukke verkeer in de Oeigoerse stad Urumqi. Al eerder lijkten de musici hun geluidsevenwicht gevonden te hebben. 'Amad', van Ellington swingt soepel, ingezet door een mooi articulerende Overwater.

Nog voordat de matig bezette zaal is uitgeklaapt, komen de heren terug voor een charmante toegift. De oude Bollywoodhit 'Aj Ki Raat'.

KEN VOS